

Η ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ 1940 ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ ΚΑΘΗΚΟΝ

*«Ναι! Δεν αξίζει ο Κόσμος χωρίς την ομορφιά,
Χωρίς την λεβεντιά και δίχως την αρετή.» [Κ. Παλαμάς]*

Το κροτάλισμα των Γερμανικών πολυβόλων στις αχανείς πεδιάδες της Ευρώπης είχε παγώσει την έντρομη ανθρωπότητα. Η πολεμόχαρη βία έγραφε, τότε, πάνω στο στήθος της Ευρώπης, το πυρίκαυστο "Ναι" της υποταγής. Και η μικρή μας Ελλάδα τόλμησε να υψώσει το γυμνό της χέρι και να χαράξει στον ουρανό με τη φλόγα της πίστewος και με το αίμα της θυσίας το αθάνατο "ΟΧΙ" της λευτεριάς.

Την 28η Οκτωβρίου του 40, με ιταμό τελεσίγραφο ο Μουσολίνι, ζητούσε διαβατήριο για την αθανασία. Ζητούσε παράδοση της αιώνιας Ελλάδας, χωρίς όρους. Άλλως 8.000.000 καλοφυλατισμένες λόγχες θα τον συνόδευαν σε έναν περίπατο μέχρι την Αθήνα.

Το τι έγινε στις επόμενες μέρες είναι σε όλους γνωστό και είναι αδύνατο να περιγραφεί, άλλωστε από οποιαδήποτε πέννα! Ποικιλώνυμες Ιταλικές Μεραρχίες με συχνή αντικατάσταση στρατηγών. Πράσκα, Σοντού, Καβαλέρο και ο SUPER COLONELLO Μουσολίνι, μέσα σε έξι μήνες αλληλοδιαδέχθηκαν με τη σειρά τους την ντροπή της ήττας και ένα φορτίο δυσβάστακτο καταισχύνης. Σαρώνουν οι φαντάροι μας, μαζί με τους τσολιάδες, τα εκατομμύρια τις λόγχες. Και γίνονται τα τάνκς περίγελος της Ελληνικής μεγαλοψυχίας. Αντηχούν τριγύρω τα φαράγγια και τα χιονισμένα βουνά. Η Κορυτσά, το Πόγραδετς, η Πρεμετή, το Αργυρόκαστρο, η Κλεισούρα, το Τεπελένι, η Χιμάρα άκουσαν με αγαλλίαση το πλατάγισμα της γαλανόλευκης στο φύσημα του παγωμένου βορειοηπειρωτικού βοριά.

Η ιαχή "ΑΕΡΑ" σκόρπισε, σαν φθινοπωρινά φύλλα, 30 άρτια εξοπλισμένες Μεραρχίες με 700.000 άνδρες, 17.000 οχήματα και 50.000 κτήνη. Απ'αυτούς, 14.000 θάφτηκαν στα παγωμένα βουνά, 18.000 τραυματίες και άχρηστοι από κρυοπαγήματα και 13.000 αιχμάλωτοι. Μια μακάβρια απάντηση στην κομπορημοσύνη του Μπενίτο.

Πως έγινε όμως το θαύμα! Πως το κατόρθωσαν οι Έλληνες, μια δράκα ανθρώπων, χωρίς μέσα και όπλα βαριά, χωρίς τάνκς και αεροπλάνα! Κατόρθωσαν το ανθρωπίνως ακατόρθωτο! Αυτό που δίκαια ονομάστηκε Ελληνικό Θαύμα! Η πίστη τους στην Πατρίδα τους όπλισε. Θάνατος ή Λευτεριά, το σύνθημα. Ένας λαός με μια φωνή. Κανένας τότε ηττοπαθής ή ακριτόμυθος. Κανένας Θεορίτης δε βρέθηκε μεταξύ των Ελλήνων. Μπροστά στον άμεσα ορατό εχθρό και το τρομερό φάσμα του χαμού της Πατρίδας οι Έλληνες, τότε, ενώθηκαν σε ένα σώμα και μια ψυχή.

Δεν ήταν, όμως, ο τρόμος που τους ένωσε. Εάν είχαν συνενωθεί από το ορμέφυτο του φόβου για τα δεινά του πολέμου θα είχε καταρρεύσει η Ελλάδα, όπως κατάρρευσαν και οι λοιπές χώρες. Μια αρμονική σύνθεση κράτησε το Έθνος όρθιο. Αναδύθηκε, τότε, μια πρωτόγνωρη εθνική και πατριωτική συνείδηση, που είχε χαραχθεί στο είναι των Ελλήνων με το αίμα των πολυετών πολεμικών αγώνων.

Είχε προηγηθεί μια συνετή στρατιωτική προετοιμασία, όπως και μια ηθική και ψυχολογική προπαρασκευή ολόκληρου του λαού. Σχεδιάστηκαν και υλοποιήθηκαν οχυρωματικά έργα με το λυσιτελέστερο τρόπο, όπως και ρεαλιστικά σχέδια επιστρατεύσεως και επιχειρήσεων. Είχε δοθεί, πρώτιστα, στο λαό όραμα Έθνους, που δημιουργεί την ακατάβλητη ομοψυχία και οντότητα Πατρίδας. Ανδρώθηκε ένα τεράστιο «εμείς». Απέναντι ήσαν «εκείνοι», που θέλησαν να καταλύσουν τη λευτεριά. Ξεκάθαρος ο εχθρός. Κανένα δίλημμα: ο αγώνας μέχρι εσχάτων.

Το κρίσιμο πολεμικό γεγονός ανέδειξε στην ακέραια μορφή της την πολεμική αρετή των Ελλήνων. Ένας απέραντος άλογος και συνάμα έλλογος ενθουσιασμός πλημμύρισε και κυριέυσε τον ελληνικό λαό. Ένα διονυσιακό παραλήρημα ταυτίστηκε με το απολλώνιο φως και την «εν Θεώ» έλλαμψη. Αναδύθηκε μια πρωτόγνωρη μεταρσίωση για δράση. Η ένδοξη ελληνική ιστορία και το μέλλον της Ελλάδας δήλωσαν το βροντερό «παρόν» στην πιο κρίσιμη συνάντηση της Πατρίδας μας με την υποδούλωση και το θάνατο. Όχι πλέον χρόνος, αλλά ένα φέγγος αιωνιότητας απλώθηκε τότε.

Τα πάντα ήταν δυνατά εκείνες τις ημέρες. Να πως έγινε το Ελληνικό Θαύμα! Λειτουργήσαν αρμονικά όλα τα στοιχεία που απαρτίζουν το όλον. Το άτομο που ανήκει στο σύνολο. Η οικογένεια στην παραδοσιακή μορφή της, το Κράτος με τις ιεραρχικές δομές του. Οι παραδοσιακές αξίες,ως δυνάμεις συνοχής.

Η ΜΑΧΗ ΣΤΑ ΟΧΥΡΑ ΜΕΤΑΞΑ: Και τότε ανοίγει μια άλλη μεγαλειώδης εφάμιλλη σελίδα της ατέλειωτης Ελληνικής περιπέτειας. Ο άλλος ο «γίγαντας», ο Μεγάλος συνέταιρος, αναλαμβάνει να ξεπλύνει την ντροπή της ήττας του χαμένου Συντρόφου του. Ο Χίτλερ αγωνιώντας να ολοκληρώσει τα μεγάλα σχέδιά του για κατάληψη όλης της Ευρώπης και βλέποντας ότι ο κολίγας του δεν τα καταφέρνει στα Βαλ-

κάνια, ρίχνει στον αγώνα, ό,τι καλύτερο έχει στη διάθεσή του, αφού προσπάθησε ανεπιτυχώς να δελεάσει την Ελλάδα στο να αποδεχθεί επωφελείς για την Πατρίδα μας προτάσεις ειρήνης

Ο Χίτλερ χρησιμοποιεί τις που διαθέτει. Στέλνει τη διαβόητη εμπειροπόλεμη προσωπική του Φρουρά, το πιο επίλεκτο Συγκρότημα του τακτικού του Στρατού. **Συνολικά κατά της Ελλάδας ενήργησαν 3 Τεθ/νες Μεραρχίες, 2 Ορεινές Μεραρχίες Πεζικού, 4 Μεραρχίες Πεζικού, 1 Μηχανοκίνητη Μεραρχία και 3 Στρατηγεία Σ.Σ. Επίσης χρησιμοποιήθηκαν 1.394 πολεμικά αεροσκάφη.**

Από την άλλη μεριά, οι Ελληνικές Δυνάμεις ήσαν εκείνες, που είχαν απομείνει εξαντλημένες από τον πεντάμηνο ελληνοϊταλικό αγώνα. **Συνολικά χρησιμοποιήθηκαν 5 Μεραρχίες Πεζικού και 1 Μηχανοκίνητη Μεραρχία. Επίσης δύο βρετανικές Μεραρχίες και μία Τ/Θ Ταξιαρχία.**

Η μάχη των οχυρών υπήρξε μια πραγματική εποποιία. Τα οχυρά ουσιαστικά δεν κατελήφθησαν ποτέ, αλλά παρακάμφθηκαν, λόγω εισβολής των Γερμανών μέσω Σερβίας.

Οι ερπύστριες, οι οποίες ισοπέδωσαν ολόκληρη την Ευρώπη, δεν μπόρεσαν να υπερβούν τα Οχυρά και να κάμψουν την αδούλωτη ψυχή των γενναίων υπερασπιστών τους. Όταν τα παράκαμψαν κατησχυμένοι και η μικρή Ελλάδα συνθηκολόγησε οι επιδρομείς παρουσίασαν όπλα από θαυμασμό προς του ημίθεους μαχητές, αντάξιους απογόνους του Λεωνίδα.

«Τιμή σ' εκείνους, όπου στην ζωή των ώρισαν να φυλάγουν Θερμοπόλες» [Καβάφης].

Τα οχυρά ένα μοναδικό ελληνικό επίτευγμα. Η Γραμμή Μεταξά σχεδιάστηκε για άμυνα κατά της Βουλγαρίας. Δεν ήταν δυνατόν να διανοηθεί κανείς τότε, ότι θα υπήρχε περίπτωση να δεχθούμε επίθεση από τη Γερμανία. Ήταν μια αριστοτεχνική σχεδίαση και αντίστοιχη εκτέλεση σε χρόνο πρωτόγνωρο. Ο καθηγητής του ΕΜΠ Θ. Τάσιος γράφει «...Τώρα είναι [επιτέλους] καιρός να αναμνησθούμε ότι Ελληνικά χέρια, Ελληνικά λεφτά, ελληνική διευθυντική οργάνωση και Ελληνική τεχνογνωσία, κατασκεύασαν [πριν από εβδομήντα χρόνια] ένα μέγιστο τεχνικό έργο: Την οχύρωση των Βόρειων Συνόρων της Χώρας, κατασκευασμένη από τον ελληνικό Στρατό και από Έλληνες μηχανικούς. Στη συνοριακή γραμμή της Ελλάδας – Βουλγαρίας, κατασκευάστηκαν 21 Οχυρά[μεταξύ αυτών τα Ιστίμπεη, Αρπαλούκι, το Ρούπελ, το Περιθώρι κλπ]. Το καθένα τους ήταν ένα περικλειστο έργο ικανό να αμυνθεί προς κάθε κατεύθυνση...Κατασκευάστηκαν μέσα σε χρόνο τριών περίπου ετών. Δαπανήθηκαν περίπου 1,5 δις. δρχ[σημερινά περίπου 20 τρις, δρχ], με Έλληνες εργάτες [σύνολο ημερομισθίων 3.000.000]...Κι όμως, **το δημόσιο αυτό Έργο, πραγματοποιήθηκε φθηνά, σωστά και γρήγορα...**» [σχολιάζει ο Καθηγητής].

Εκείνα όμως που δόξασαν τα Οχυρά, δεν ήταν τα 24.000 μ μήκος, ούτε τα 180.000 κυβ. μέτρα μπετόν με τους 12.000 τόνους σιδηρού οπλισμού. Ούτε η τέλεια για την εποχή τους σχεδίαση και κατασκευή τους, αλλά η **Ελληνική Ψυχή** που τα υπερασπίστηκε. Ήσαν οι εξαντλημένοι σωματικά, όχι όμως ψυχικά **φαντάροι μας. Εκείνοι που έκαναν το υπέρτατο ηθικό τους καθήκον, να θυσιάσουν το δικό τους είναι για την αθάνατη Πατρίδα τους.** Τουτέστιν για τους επιγόνους τους, για εμάς και τα παιδιά μας. **Για τη Λευτεριά μας.** Τις μέρες εκείνες, εκεί επάνω στην πρώτη γραμμή του πυρός, **εξελίχθηκαν ομηρικές σκηνές ασύλληπτου μεγαλείου. Σκηνές που δεν περιγράφονται με λόγια. Η αυτοθυσία στο μεγαλείο της.** Μόνο αν αναλογισθούμε τους φαντάρους μας μέσα στις στοές των οχυρών να τους καταπνίγουν οι καπνοί από τα κλαδιά, που έκαιγαν επάνω στις θυρίδες οι επιτιθέμενοι Γερμανοί, μας πιάνουν και εμάς τα δάκρυα και τώρα ακόμη!

Ο ίδιος ο Χίτλερ γράφει:«... Η ιστορική δικαιοσύνη όμως με υποχρεώνει να διαπιστώσω ότι από όλους τους αντιπάλους μας τους οποίους αντιμετώπισαμε, ο Έλληνας στρατιώτης επολέμησε με ύψιστον ηρωισμόν και αυτοθυσία.....μόνον ο Έλληνας στρατιώτης επολέμησε με παράτολμο θάρρος και ύψιστην περιφρόνηση προς τον θάνατον. Δεν συνθηκολόγησε παρά μόνον όταν πάσα περαιτέρω αντίσταση απέβαινε αδύνατος και απολύτως ματαιά...». Και στη συνέχεια δηλώνει: **«Η είσοδος της Ιταλίας στον πόλεμο αποδείχθηκε καταστροφική για μας. Εάν οι Ιταλοί δεν είχαν επιτεθεί στην Ελλάδα και δεν χρειάζονταν τη βοήθειά μας, ο πόλεμος θα είχε πάρει διαφορετική τροπή. Θα είχαμε προλάβει να κατακτήσουμε το Λένινγκραντ και τη Μόσχα πριν μας πιάσει το Ρωσικό ψύχος».**

Το έπος των Οχυρών είναι καταπληκτικό! Τι και αν στις 27 Απριλίου οι σιδερόφρακτοι Ναζί με τα φλογοβόλα, έμπαιναν στην Αθήνα να μας "διδάξουν τον πολιτισμό"!

Τι και αν στην Ακρόπολη η Γαλανόλεκη κυμάτιζε ανάμεσα στην Ιταλική τρίχρωμη και τη Γερμανική Σβάστικα, όπως ο Χριστός ανάμεσα στους δυο ληστές!

ΔΥΟ ΥΠΕΡΟΧΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ:

1. Ένα υπέροχο παράδειγμα μιας πρωτόγνωρης «ανυπακοής».

Πριν φτάσουμε στην τελική φάση στη μάχη της Κρήτης θεωρούμε ιερό καθήκον να μνημονεύσουμε την **ηρωική δράση των νεαρών μαθητών Ι Τάξεως, της ΣΣΕ**, οι οποίοι αυτόβουλα έφθασαν στην Κρήτη για να προσφέρουν τον εαυτό τους στον αγώνα της Πατρίδας μας.

Όταν οι Πτεείς και Πετείς Ευέλπιδες έφυγαν για το μέτωπο, ως Ανθυπολοχαγοί και Ανθυπασπιστές αντίστοιχα, οι Ιετείς έμειναν στη Σχολή για να συνεχίσουν τα μαθήματά τους, όπως προέβλεπε το σχέδιο επιστρατεύσεως. Η σκέψη όμως, και η καρδιά των νεαρών Ευελπίδων πετούσαν συνεχώς κοντά σε εκείνους που αγωνίζονταν το Μεγάλο Αγώνα. **Ένοιωθαν πως εκείνοι ήταν απόντες από το Μεγάλο Προσκλητήριο της Πατρίδας, η οποία κινδύνευε τον έσχατο κίνδυνο.**

Την 23 Απρ. 1941 ο Διοικητής της Σχολής, ανακοίνωσε στους Ευέλπιδες τη δραματική τροπή της Μάχης της Ελλάδας και την επικείμενη είσοδο των Γερμανών στην Αθήνα.

Η Στρατιωτική Διοίκηση Αθηνών σκόπευε να χρησιμοποιήσει τους Ευέλπιδες μέσα στην Αθήνα σε αστυνομικά καθήκοντα. Οι 300, όμως, Πρωτοετείς Ευέλπιδες έμειναν πιστοί στην Εθνική Παράδοση και την **ιερότητα της Πατρίδας**. Αποφάσισαν τον δρόμο της θυσίας. **«Ουδείς μπορεί να τους μεταπείσει, αλλά και ουδείς έχει το δικαίωμα να στερήσει από τους νεαρούς Ευέλπιδες τη θέληση να πολεμήσουν, ως επιθυμούν, δια την Πατρίδα»**, τόνιζε ο Επιτελάρχης της Στρατιωτικής Διοικήσεως Αθηνών, ο οποίος μετέβη στη Σχολή για να τους μεταπείσει. Παραλαβόντες τη Σημαία της Σχολής και τα όπλα τους και αφού επάλαισαν με μύριες δυσκολίες και κινδύνους, βομβαρδίσθηκαν τρεις φορές κατά τον διάπλου του Κρητικού Πελάγους, αποβιβάσθηκαν την 28 Απρ. στην περιοχή των Χανίων.

Με ελάχιστη εκπαίδευση έλαβαν το πρώτο «βάπτισμα πυρός», όταν το στρατόπεδό τους στο Κολυμπάρι, βρέθηκε περικυκλωμένο από τους Γερμανούς αλεξιπτωτιστές. Μαχόμενοι εκ του συστάδην και αφού προκάλεσαν τεράστιες απώλειες στον εχθρό διέσπασαν τον κλοιό. **Πέντε Ευέλπιδες έπεσαν νεκροί την πρώτη κιόλας ημέρα.**

Η Σημαία της ΣΣΕ κοσμείται σήμερα, ως πολεμική Σημαία με τον Ταξιάρχη του Αριστείου Ανδρείας και τον Πολεμικό Σταυρό Α΄ Τάξεως, για την ηρωική προσπάθεια των Ευελπίδων Ι κατά την Μάχη της Κρήτης.

2. Το παράδειγμα της Κρήτης:

Ο αγώνας της Ελλάδας δεν τελείωσε στη Ηπειρωτική Ελλάδα. Γνώρισε το κορύφωμά του στην ηρωική Μεγαλόνησο. Εκεί, λίγα λιανοντούφεκα στα χέρια των Κρητικών και των ολίγων μισογυμνασμένων εφήβων[Ευελπίδων], που μόλις είχαν φθάσει, θαυματούργησαν και εξανάγκασαν τον επιδρομέα να διεξάγει επί δυο βδομάδες φοβερό αγώνα και να υποστεί αιματηρές θυσίες των πιο εκλεκτών στρατευμάτων του, έως ότου στερεωθεί στο Νησί. **Ο αγώνας της Κρήτης ήταν αντάξιος του αγώνα της Πίνδου και των Οχυρών. Ήταν το επικό τέλος της επτάμηνης πάλης του Ελληνισμού εναντίον της βίας.**

Ήταν το πρωί της 1^{ης} Ιουνίου 1941, όταν έληξε η Μάχη της Κρήτης. [απώλειες: Ελληνική πλευρά: Νεκροί:454, Βρετανοί: 2.500 νεκροί και 12.245 αιχμάλωτοι. Γερμανοί: 10.000 από τους οποίους 4.000 αλεξιπτωτιστές, με συνέπεια να καταργηθούν με διαταγή του Χίτλερ στη συνέχεια οι Μονάδες αλεξιπτωτιστών].

ΑΠΟΤΙΜΗΣΕΙΣ: Με την ηρωική της αντίσταση η Ελλάδα, πρώτη κατέρριψε το μύθο για το αήττητο του άξονα. Κατάφερε θανάσιμο πλήγμα στον ένα εταίρο. Τον κατέστησε ανάπηρο και ουδέποτε η φασιστική Ιταλία συνήλθε από την ήττα της.

Η Μάχη της Ελλάδας 1940-41 διήρκησε συνολικά 216 ημέρες, ήτοι επτά μήνες. Το γεγονός αυτό προκάλεσε παγκόσμια κατάπληξη και θαυμασμό. Θεωρήθηκε το «ελληνικό θαύμα». Σε αντιδιαστολή με τη Γαλλία που καταλήφθηκε σε 45 μέρες, το Βέλγιο σε 18, η Ολλανδία σε 5, ενώ η Δανία υπέκυψε σε 12 ώρες! Η Αυστρία, η Βουλγαρία, η Ουγγαρία, η Ρουμανία και η Αλβανία προσχώρησαν αμαχητί.

- Η ελληνική εποποιία, όπως έχει ομολογηθεί από συμμάχους και αντιπάλους μετέτρεψε εναντίον του Άξονος τον ρου των πολεμικών γεγονότων.
- Παρασκεύασε την αντίσταση της Γιουγκοσλαβίας.
- Έδωσε καιρό στην Βρετανική Στρατιά της Μέσης Ανατολής να συντρίψει τον ιταλικό στρατό στη Λιβύη.

- Η 28 Οκτωβρίου υπήρξε το ζώπυρο για να δημιουργηθούν στη Γαλλία οι πρώτοι πυρήνες αντιδράσεως κατά της ηττοπάθειας και της αυθυποταγής.
- Οι μάχες στην Πίνδο, τα Οχυρά και της Κρήτης το ολοκαύτωμα έδωσαν καιρό στους Ρώσους να ετοιμάσουν στο Στάλινγκραντ τον τάφο των χιτλερικών σπιφών.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ:

- Η Γενιά του 1940 άφησε ανεξίτηλο το δικό της αξιακό καταπίστευμα. Απέδειξε ότι ένας και μοναδικός τρόπος υπάρχει για τη διδασχή αξιών. Το προσωπικό παράδειγμα.

Μας κληροδότησαν:

- Να θεωρούμε την Πατρίδα, ως ιδανικό συνειδησιακό τόπο αυτοπραγμάτωσής μας.
- Να καλλιεργούμε τις πανανθρώπινες θεμελιακές αξίες δόμησης πολύπλευρης προσωπικότητας, τη «σοφία»[αλήθεια], το κάλλος [ωραιότητα] και την ισχύ[ηθική]. Απόπου αναδύεται η ιερότητα.
- Να διδάσκουμε στους νέους μας με το δικό μας παράδειγμα την αυτοπειθαρχία και την ευπείθεια στους νόμους, που ορίζουν το μέτρο για το μέγιστο της ελευθερίας της δημοκρατικής συμβίωσης.
- Στον πόλεμο, αλλά και στην ειρήνη η ελευθερία της Πατρίδας, που είναι προϋπόθεση και της δικής μας ελευθερίας, εξασφαλίζεται, μόνον, χωρίς την άκρατη διχοστασία.

Ας σταθούμε σήμερα ευλαβικά μπροστά στα μεγάλα γεγονότα, που άλλαξαν την πορεία της ιστορίας. Ας κρατήσουμε βαθειά στην ψυχή μας τα μεγάλα ορόσημα, που κατευθύνουν τα πεπρωμένα των λαών. Η ιστορική μνήμη είναι διδασχή και καθήκον. Δεν είναι κατανομή ευθυνών. Είναι μελλοντική ενόραση και προσδοκία.

Η γενιά του 40, έκανε στο ακέραιο το ύψιστο καθήκον της. Μας έκαναν υπερήφανους, που έχουμε τέτοιους προγόνους. Θυσίασαν ό,τι πολυτιμότερο είχαν. Την ίδια τους τη ζωή. Σήμερα, η Πατρίδα μας δε μας ζητάει να θυσιάσουμε τη ζωή μας. Υπεύθυνα μέλη της μας θέλει, για το δικό μας καλό και των παιδιών μας. Να ομονοούμε μέσα στις διαφορές μας. Να έχουμε αυτοπειθαρχία και να μη χλευάζουμε τους Νόμους. Να τηρούμε ηθική και ανθρώπινη στάση προς τους συμπολίτες μας. Αυτά τα απλά συνιστούν το καθήκον μας! Για μια Ελλάδα αντάξια της προσφοράς της στο Παγκόσμιο σκηνικό!

Πάντοτε, μια καινούρια εποχή ξανοίγεται μπροστά μας. Μόνον με πνεύμα αισιοδοξίας οι αβεβαιότητες γίνονται ευκαιρίες για νέες συλλογικές δημιουργίες προόδου και ευημερίας.

Ας διδασχτούμε από τις πικρές εμπειρίες της ελεγείας της αυτοκαταστροφικής εσωτερικής μας διχοστασίας. Ας φανούμε υπεύθνοι συνεχιστές των ηρωικών προγόνων μας.

Μας συντροφεύουν οι αόρατες σκιές των ηρώων μας κι ένα πλήθος αναπήρων. (13.748 νεκροί, 41.217 τραυματίες και εξαφανισθέντες). Ας κρατήσουμε ψηλά τα ζώπυρα του Γένους και το Λάβαρο των Εθνικών μας παλμών.

Οι θρύλοι και οι χίμαιρες αξίζουν περισσότερο κι από την αλήθεια, γιατί συνθέτουν τα ιδανικά μας και δημιουργούν ισχυρά κίνητρα ενότητας και δράσεως.

Ας κλείσουμε, τελικά, βαθειά στη ψυχή μας την Ελλάδα. Όταν εμείς, οι Έλληνες, είμαστε ενωμένοι δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτε.

Όταν σημάνουν της Ειρήνης τα σήμαντρα, και η πολυκύμαντη ανθρωπότητα αναθεωρήσει τις αποφάσεις της, τότε ο χρόνος θα σταματήσει μπροστά στους Γίγαντες της Ελληνικής Εποποιίας του 1940-41 και θα βαδίσει επάνω από τους νόμους της φθοράς.

Ένας ύμνος, τότε, παντού θα αντηχεί σαν τραγούδι μαζί και σαν κλάμα:

"Αι ημέτεραι δυνάμεις αμύνονται του πατρίου εδάφους.»

Ας προσθέσουμε και εμείς τη δική μας υπόσχεση:

« Άπασαι αι ημέτεραι Δυνάμεις αμύνονται της φιλότατης Πατρίδος.»

Δημήτρης Μπάκας
27 Οκτ. 2023